

Cândva, în decembrie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Privind pe geam admir cum urcă fumul
Pe coșul ce surâde sub zăpadă
Și mă gândesc c-o lună, două, drumul
Ce duce către tine-i o șaradă

Greu de pătruns, cu semne de-ntrebare,
Dar poate moșul o să-mi lase renul,
Cu sania să vin spre înserare
Să te colind accentuând refrenul.

Tu să m-aștepți cu vin și scortişoară,
Cu bradu'-mpodobit de sărbătoare
Și-atunci zăpada care ne-nconjoară
Ți-o voi așterne toată la picioare.

- Decembrie-și așterne nostalgia
Și ninge-n amintiri cu indecență,
Frământ la gura sobei agonia
De-a nu te știi aici. Înc-o absență

Notez în cartea paginilor albe,
Că-s fericită nu mai pot pretinde...
Depart-aud un glas „florile dalbe”,
A coborât un înger să-mi colinde?

Dar ușa se dă-n lături și ninsoarea
Dă buzna-n tindă. Tu, pe-al casei prag,
Mi-aduci în viață binecuvântarea.
De când te-aștept, de-ai ști, omule drag!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif